

Sygn. akt IV P 182/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Ławnicy: J. C., B. M.

Protokolant: Katarzyna Zych

na rozprawie w dniu 27 marca 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa **A. J., S. K.**

przeciwko (...) Spółka z o.o. w W.

o odszkodowanie

I zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w W. na rzecz powoda A. J. kwotę 3.027 zł brutto tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia

II zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w W. na rzecz powoda A. J. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego

III postępowanie w stosunku do S. K. umarza

IV zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w (...)kwotę 264 zł tytułem opłat od pozwów, od ponoszenia których powodowie byli ustawowo zwolnieni

V wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód S. K. wniósł pozew przeciwko (...) sp. z o.o. z/s w W. domagając się kwoty 2250 zł. tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu przytoczył okoliczności związane z łączącym strony stosunkiem pracy oraz wskazał, iż w dniu 26.10.2016r. strona pozwana rozwiązała z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia bez konkretnej przyczyny ze wskazaniem jedynie, iż powód dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, a pracodawca został narażony na straty finansowe. Powód podniósł, iż pracodawca nie wskazał, jakie to obowiązki miał naruszyć powód i jaki miało to związanie z ewentualnym narażeniem pracodawcy na straty finansowe. Powód wskazał na szerokie orzecznictwo, którym Sąd Najwyższy niejednokrotnie sygnalizował potrzebę konkretyzacji przyczyny w szczególności zwolnienia dyscyplinarnego. Powód wskazał przypuszczenie, iż podstawą takiej decyzji pracodawcy mogły być zdarzenia z dnia 24.10.2016r. , kiedy powód odmówił przewożenia postumentu do pomnika niesprawnej przyczepą, która nie posiadała świateł.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Jak wskazano w uzasadnieniu przyczyna rozwiązania z powodem umowy o pracę była odmowa wykonania polecenia

pracodawcy , co w konsekwencji naraziło pracodawcę na stratę finansową. Powód miał dostarczyć nagrobek w miejsce wskazane przez pozwanego , odmówił jednak wykonania polecenia, czym bez wątpienia dopuścił się ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych i naraził pracodawcę na stratę wobec nie wykonania przyjętego zlecenia. Zdaniem pozwanego nie musiał on wskazywać w piśmie konkretnej przyczyny albowiem dla powoda nie powinno budzić wątpliwości z jakich przyczyn rozwiązano z nim umowę o pracę, a zatem nie musiała ona być wskazana precyzyjnie, szczegółowo i drobiazgowo, z powołaniem wszystkich faktów i zdarzeń. Zdaniem strony pozwanej pozew i powołane dowody wskazują jednoznacznie, iż powód zna przyczynę, dla której rozwiązano z nim umowę o pracę.

Sprawę zarejestrowano pod sygnaturą IV P 182/16.

Taki sam pozew złożony został przez drugiego z pracowników A. J., który domagał się zasądzenia odszkodowania w kwocie 3.027 zł. za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Pozew oparty był na tych samych okolicznościach faktycznych i prawnych.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Uzasadnienie odpowiadało temu dotyczącemu S. K..

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą IV P 183/16 .

Na rozprawie w dniu 30 stycznia 2017r. obie sprawy połączono do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia i prowadzono pod sygn. IV P 182/16

Pismem z dnia 20 marca 2017r. powód S. K. cofnął pozew albowiem podjął prace u strony pozwanej. Pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 27 marca 2017r. wyraził zgodę na cofnięcie pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. J. zatrudniony był u strony pozwanej (...) sp. z o.o. z/s w W. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 25 września 2015r. na stanowisku pracownik obsługi maszyn kamieniarskich na pełny etat za wynagrodzeniem (...) zł. brutto za godzinę. Do umowy dołączono załącznik numer 1, gdzie w §1 wskazano, iż pracownik jest obowiązany wykonywać pracę sumiennie i starannie oraz stosować się do poleceń przełożonego, które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa lub umowa o pracę.

Dowód: akta osobowe powoda k.22 (w załączeniu)

S. K., A. J. oraz A. M. w dniu 24.10.2016r. pracowali. Powód A. J. cały dzień woził krzyże, postumenty. Umówiony był też na wizytę lekarską. Wieczorem razem z wymienionymi pracownikami miał wyjechać do W. na montaż nagrobka.

Przyczepa, na której miał być umieszczony towar, okazała się niesprawna- nie miała świateł. Ani powód ani pozostali pracownicy nie są z wykształcenia ani z zakresu obowiązków elektrykami i nie poradzili sobie z naprawą usterki. Było ciemno, deszczowo, więc uznali, że jazda z ciężkim postumentem bez świateł w tak daleką trasę naraża zdrowie i życie ich, uczestników ruchu drogowego, a kierowcę na odpowiedzialność w razie kontroli drogowej. Przedstawili sytuację telefonicznie swojemu przełożonemu D. L., który nakazał wyjazd pod rygorem utraty zatrudnienia. Pracownicy nie wyjechali w trasę.

Dowód:

zeznania A. J. e-protokół k.35

zeznania S. K. e-protokół k.74

Dnia 27.10.2016r. A. J. otrzymał pocztą pismo pracodawcy z dnia 26.10.2016r. rozwiązujące z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia. Jako przyczynę wskazano ciężkie naruszenie przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych (art. 52§1 kp), które spowodowało narażenie pracodawcy na straty finansowe.

Dowód: akta osobowe (w załączeniu)

Ustalen status faktycznego w zakresie zatrudnienia powoda, sposobu i trybu rozwiązania umowy sąd dokonał w oparciu o niekwestionowane przez strony akta osobowe powoda. Co do miesięcznego wynagrodzenia powoda liczonego jak ekwiwalent za urlop sąd dał wiarę twierdzeniu powoda albowiem okoliczność ta nie została zaprzeczona przez stronę pozwaną.

Co do przebiegu dnia 24.10.2016r. sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych powodów, których zeznania były spójne, a nie zgłoszono żadnych dowodów przeciwnych, w tym potwierdzających polecenie powodowi naprawy przyczepy w godzinach pracy. Szczególnie można dać wiarę zeznaniom S. K., który nie pozostaje w konflikcie ze stroną pozwaną, powrócił tam do pracy.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 52 § 1 pkt 1 kp pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie: ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych.

Zgodnie zaś z przepisem ogólnym dotyczącym rozwiązywania umów o pracę, a to art. 30 § 4 kp, w oświadczeniu pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca rozwiązanie umowy. Przyczyna ta powinna być prawdziwa i konkretna. Obowiązek pracodawcy wskazania w oświadczeniu o zakończeniu stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika przyczyny uzasadniającej to rozwiązanie oznacza, że powinna być ona określona w sposób, który jednoznacznie wskazuje, na czym w opinii pracodawcy polega to zawinienie (zob.m.in. wyr. SN z 14.12.1999 r., I PKN 444/99, OSNAPiUS 2001, Nr 9, poz. 313).

Analizując oświadczenie pracodawcy złożone w niniejszej sprawie wskazać należy, iż jest ono niezgodne z wyżej powołanym przepisem. Pracodawca bronił się argumentem, iż powód wiedział, dlaczego został zwolniony, więc przyczyna „nie musiała być wskazana precyzyjnie, szczegółowo i drobiazgowo, z powołaniem wszystkich faktów i zdarzeń.”

Zgodzić się należy, iż jeśli nie budzi wątpliwości, że pracownik zna przyczynę zwolnienia z innych źródeł nie musi ona być wskazana precyzyjnie, szczegółowo i drobiazgowo, z powołaniem wszystkich faktów i zdarzeń. W niniejszej jednak sprawie pracownik domyślał się jedynie przyczyny zwolnienia, której nie tylko nie wskazano precyzyjnie i drobiazgowo, ale nie przywołano w ogóle. Poza tym, jak wykazały mowy końcowe pracownik pozostawał w błędnym domniemaniu co do przyczyny rozwiązania z nim umowy o pracę. Przypuszczał, iż mogło ono być spowodowane odmową wyjazdu do W., podczas gdy pełnomocnik strony pozwanej jako przyczynę wskazał zwłokę powoda w naprawie przyczepy i powiadomieniu o tym strony pozwanej w godzinach uniemożliwiających naprawę bądź wymianę przyczepy na inną(e-protokół (...):05:00).

Z tych też względów, w uznaniu, iż rozwiązanie z powodem umowy o pracę w sposób niezgodny z prawem, na podstawie art. 56 § 1 kp orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Na marginesie wskazać należy, że gdyby pracodawca wskazał w swym oświadczeniu którąś z przyczyn przewijających się w toku postępowania powództwo nadal podlegałoby uwzględnieniu. Pracodawca nie wykazał bowiem, aby polecił powodowi naprawę przyczepy i zobowiązał go do dokonania tego do określonej godziny, powód zaś nie miał ani wykształcenia ani stanowiska uprawniającego do naprawy przyczepy. Gdyby analizie zaś poddać przyczynę przyjętą przez powoda to z całą stanowczością, zresztą zgodnie z tezą zawartą w zakresie obowiązków powoda, podkreślić

należy, iż pracownik nie ma obowiązku wykonywać poleceń sprzecznych z przepisami prawa, a do takich należy zaliczyć przepisy ustawy o ruchu drogowym i inne w zakresie ochrony życia i zdrowia.

O kosztach procesu w punkcie II wyroku orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Wysokość zasądzonych kosztów zastępstwa prawnego wynika z par. z§ 9 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r., poz.1804) :

stawki minimalne wynoszą w sprawach z zakresu prawa pracy o:

1) nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy - 360 zł;

Jak wynika natomiast z orzecznictwa, np. wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 24 maja 2013 r. wydanego w sprawie VPa 25/13, które tut.sąd w całości podziela, „stawka minimalna opłat za czynności adwokata lub radcy prawnego powinna być taka sama zarówno w sprawie o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne (przywrócenie do pracy) jak i w sprawie o odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego lub niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę albo z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia. W każdej z tych spraw rodzaj i stopień zawilosci sprawy oraz wymagany i niezbędny nakład pracy pełnomocnika jest taki sam, niezależnie od wybranego przez pracownika lub uwzględnionego przez sąd powództwa.”

Stanowisko to jest kontynuacją linii orzeczniczej wyrażonej w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2002 r. III PZP 15/2002 OSNP 2003/12 poz. 285, gdzie wskazano, iż w sprawie toczącej się na skutek odwołania od rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przy zasądzaniu kosztów zastępstwa prawnego należy przyjmować podstawę prawną z § 11 ust. 1 pkt 11 , niezależnie od wyboru żądania .

Punkt III jest wynikiem skutecznego cofnięcia pozwu przez S. K.(art. 355§1 kpc w zw. z art. 203§1 kpc)

W punkcie IV wyroku na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku zasądzono od strony pozwanej jako przegrywającej proces(art. 98 kpc) opłatę od pozwu, od uiszczenia której powód był ustawowo zwolniony- w wysokości 5% wartości przedmiotu sporu wskazanej przez powoda. Powołany art. 113 stanowi bowiem, iż kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Punkt V jest wypełnieniem dyspozycji art. 4772 § 1 kpc zgodnie z którym zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika. Rygor ten nadano co do całości pkt.I albowiem wysokość odszkodowania stanowiło jednomiesięczne wynagrodzenie pracownika z uwagi na okres jego zatrudnienia.